

Бранислав Нушић

ГОСПОЂА МИНИСТАРКА

адаптација и режија Татјана Мандић Ригонат

ВЕЧЕРЊА СЦЕНА БУХА

СЕЗОНА 2013./ 2014.

Бранислав Нушић

ГОСПОЂА

МИНИСТАРКА

адаптација и режија **Татјана Мандић Ригонат**

сценски простор

Татјана Мандић Ригонат

костимограф

Бранко Цвијић

Ивана Васић

Ивана Шешлија -

Студио КОНСТРУКТ

композитор

Драшко Аџић

сценски покрет

Анђелија Тодоровић

сценски говор

др Љиљана Мркић Поповић

дизајн светла

Срђан Цветковић

организатор

Тања Перовић

асистент костимографа

Зорана Миа Радовић

асистент организатора

Мина Кораћ

Ема Цветић

Хармоника

Дејан Миливојевић

Захваљујемо се ЈУВ, Дрвопроект Кула, Веоhemik, Gloss, Tikkurila, Национални ансамбл Коло, Еурокологор, Музеј Народног позоришта у Београду, Хелиос, Позоришни музеј у Београду, Академији уметности Београд, Ваumit, студио Groovland, AGFA Foto, DM Enterijer и Владимиру Граићу.

Посебно хвала др Љиљани Мркић Поповић на великој помоћи на припремању ове представе.

ЛИЦА:

ЖИВКА
СИМА ПОПОВИЋ
ЧЕДА УРОШЕВИЋ, зет
ДАРА, кћи
РАКА, синчић
АНКА, служавка
ГЕРА ПИСАР
МОМАК из административног
ДР НИНКОВИЋ

РИСТА ТОДОРОВИЋ,
почасни конзул Никарагуе
УЈКА ВАСА

ТЕТКА САВКА
ТЕТКА ДАЦА
СОЈА РАСПУШТЕНИЦА

ТЕЧА ЈАКОВ

МИЛЕ
ЈОВА ПОП – АРСИН
САВА МИШИЋ
ПЕРА КАЛИНИЋ
ГОСПА НАТА, бивша министарка
ЖАНДАРМИ

Горан Јевтић
Михаило Тодоровић
Милош Влалукин
Урош Јовчић
Катарина Марковић
Немања Оливерић
Саша Симовић *
Растко Вујисић **
Виктор Савић /
Дамјан Кецојевић
Ненад Ненадовић

Властимир Велисављевић /
Бранко Цвејић
Драгољуб Денда
Бранислав Платиша
Александар Радојичић /
Иван Михаиловић
Жарко Степанов
Александар Горанић /
Мирослав Жужић
Небојша Рако *
Дарко Ивић *
Стефан Ковачевић*
Срђа Бјелогрлић*
Марко Јањић
Ален Алидини
Миљан Миљановић

инспицијент
суфлер

Жељко Јаћић
Миљан Миљановић

*студенти III године глуме, класа професорке Оливере Викторовић Ћурашковић

**студент IV године глуме, класа професорке Мирјане Карановић

ТРАВЕСТИЈЕ

"Госпођа министарка" - мишљена као архетип, комична маска, стање свести, деформација која нема пол (и мушко је и женско својство), травестија. Прерушавање је својство племените позоришне игре која ствара смисао и трага за истинама о човеку, животу, друштву. Али игре прерушавања одлика су и политичког живота, део свакодневне матрице стварања пожељних "имица" на тржишту борбе за власт и моћ. Прерушавају се и људи и идеје. Општа травестија, жанр свакодневнице, у којој властохлепље укида разум.

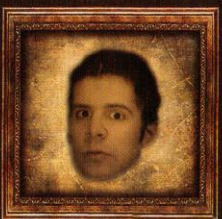
Некада су у позоришту све улоге играле мушкарци јер је друштвено неприхватљиво било да жене глуме. Та позоришна пракса данас је огледало за нове пуританце и малограђане којима је неприхватљиво штошта, можда и да мушкарци глуме жене и жене мушкарце. Рам за представу је песма Јована Јовановића Змаја "Српска политика": "Где је српска политика? Је л' кувана ил' је пресна? Је л' скромна ил' је бесна? Је л' жедна ил' је гладна? Или игра или свира? Ил' се мало реставрира? Ил' издише ил' се рађа? Ил' јој каква баба врача? Или пузи или седи? Ил' се смеје ил' се једи? Је л' у двору богато? Ил' у гнезду враниноме? Има л' цуцу или звечку? Ил' је гдегод у запећку? Је л' у служби ил' у миру? Ил' у каквом манастиру?" Време у којем живим позвало ме је да га мислим кроз Нушића, кроз његово љуто духовито комедографско перо. Његови ликови нису безазлени, и кад им се смејем, ја их се и плашим. Одавно су се размилели свуда око мене, скривили друштво по сопственој мери, па се они данас нама смеју. Министарку је Нушић писао тридесетих година прошлог века, у околностима развоја капитализма и грађанског класног друштва између два рата, а знамо шта су тридесете године изнедриле - и фашизам и нацизам и тоталитаризам. Остајући у визуелном оквиру тридесетих, желела сам да подвучем континуитет друштвених деформација, менталитетских заума. Волела бих да Нушић није мој савременик, да је по његовом свету пала космичка прашина, али данас његова актуелност боли и на нивоу реченице и ситуације, и друштвене дијагнозе.

Татјана Мандић Ригонат

„Госпођа министарка“, Нушићева „шала у четири чина“, први пут је изведена у београдском Народном позоришту 1929. године, и од тада до данас се, готово континуирано, налази на репертоару београдских и српских позоришта. По сопственом признању, лик главне јунакиње, Живке Поповић, Нушић је писао имајући у виду глумицу Жанку Стокић која се тих година налазила на врхунцу славе. Истовремено, Нушић је објашњавао како га ниједна конкретна личност из тодашњег, а ни прошлог политичког живота није инспирисала у креирању овог лика, али, ако је могао шта од које да позајми, то је и учинио. Премијера је одиграна 25. маја 1929. године, и доживела невероватан успех. Код публике. А критичари су писцу пребацивали неинвентивност, приземност, коришћење њеферитим вицем... На то је Нушић имао одговор: „За мој хумор се вели да је лак. Ја не знам да у литератури постоје два хумора: тежак и лак – ја знам само за један хумор, један једини, онај који изазивајући смех на уснама ублажава суровост живота.“ На примедбе да је његов хумор исувише „локалан“, одговарао је да у хумористици свака појава мора да потиче из менталитета дотичног народа и дотичне средине. А инспирација за лик Живке министарке, тражио је у малој средини, у којој нема великих догађаја, у средини која је ограђена и затворена, и чији живот тече једнолично и одмерено, без икаквих узбуђења. „Пера добио класу, Ђока се разболео, Стева положио испите, Јова премештен, госпа Мица купила нову спаваћу собу, госпа Савка ошишала косу, госпа Јулка прави нову хаљину од креп-де-шина, прија-Маци изгорео куглов, а прија Анка изгубила на фрише-фире сто седамдесет динара. Ето, то су сензације, то емоције, то догађаји мале средине. И, ето, из те и такве средине ја сам узео за руку једну добру жену и добру домаћицу — госпођу Живку Поповић — и изнео је нагло, неочекивано и изненадно, изнад њене нормалне линије живота. Такав један поремећај на теразијама живота кадар је учинити, код људи из мале средине, да изгубе равнотежу те да не умеју да се држе на ногама. И ето, у томе је садржина „Госпође министарке“, у томе сва једноставност проблема који тај комад садржи.“, каже Бранислав Нушић у предговору „Госпођи министарки“.

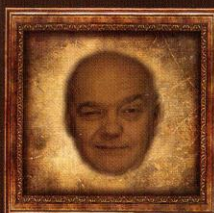
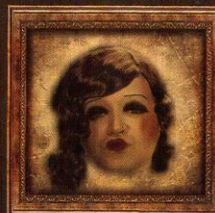
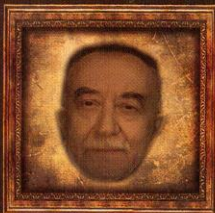
Милена Деполо

директор позоришта Милорад Мандић
 уметнички директор Милан Караџић
 оперативни директор Александра Шушљик
 технички директор Бојан Величковић
 директор маркетинга Марија Павловић
 драматург Милена Деполо
 издавач Позориште Бошко Буха
 припрема за штампу Дуња К. Галић
 фотографије Вукица Микача
 штампа ГАМА Студио
 тираж 500 комада

Београд, октобар 2013.
www.buha.rs

СЦЕНСКА ОПРЕМА:

ликовна обрада
сликарски радови
мајстор столар
израда челичне конструкције
тапетар
израда костима
израда шешира
обућа

СЦЕНСКА ТЕХНИКА
мајстор позорнице
мајстор тона
асистент мајстора тона
дизајн светла
мајстор светла
техничари расвете

Владимир Радовановић
Зоран Чалија
Раденко Стевановић
Васо Лукић
Тапетарска радња ЖИГ
MARABOO COSTUME
СЗР КАПА РАДЕ
Лидија Јовановић

Дејан Степић
Зоран Удовчић
Милош Удовчић
Срђан Цветковић
Иван Живковић
Бобан Крсмановић
Александар Илић

главни шминкер власуљар
шминкер власуљар

главна гардероберка мушких костима
главна гардероберка женских костима
главни декоратер
декоратери

главни реквизитер
реквизитер
возач
транспорттери

Весна Грбић
Марица Дачић
Аленка Адровић
Верица Павловић
Љиљана Рогач
Александар Марић
Зоран Мишић
Ненад Савић
Дамјан Радовић
Лазар Миљановић
Никола Миљановић
Ален Алидини
Андреја Живковић
Миланче Милешевић
Радован Рачић
Срђан Малетић